

скаже нѣкому своите радости и той пови-  
калъ Пахома:

— Пахоме бре, яла тука!

Пахомъ влѣзалъ въ одаята и държалъ  
въ ржката си една набодка, която той чи-  
стилъ съ прѣстите си.

— Така ли са чисти наботка? ка-  
залъ Ницо, но не Темерлански както той  
говорилъ обикновенно, когато са каралъ  
на своятъ подданникъ и робъ.

Пахомъ плюйналъ на наботката, па  
извадилъ изъ джебътъ си една синя кър-  
пица, която била нашарена съ бѣли ко-  
лѣлчета и която не била прана отъ Гер-  
гйовденъ, и захваналъ да продължава своето  
занятие.

— Не така, магаре ни едно! Ти трѣба  
да стѣлчешъ единъ керпичъ и съ прахъта  
му да изчистишъ и наботката ми, и но-  
жовете. Готово ли е ъденето?